

Vybraná judikatura – správní řízení a správní trestání

Ing. Mgr. Jan Strakoš, LL.M.

MINISTERSTVO
PRŮMYSLU A OBCHODU

Nález ÚS ze dne 6. 9. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 31/23

- vymezení kapacity v tržním řádu podle ŽZ

- ➔ Ředitel KÚ Jihomoravského kraje (navrhovatel) navrhl zrušení nařízení obce Holubice č. 1/2019, tržní řád, ze dne 24. 10. 2019 pro jeho rozpor s § 18 ŽZ.
- ➔ Ustanovení čl. 3 odst. 1 nařízení zastupitelstvo obce přijalo v následujícím znění: „*Počet prodejních míst a jejich výměru stanoví Obecní úřad Holubice a vhodným způsobem o tom informuje prodejce a poskytovatele služeb (dále jen prodejci).*“
- ➔ Podle navrhovatele obec může tržním řádem stanovit kapacitu tržišť (tedy počet prodejních míst) podle ŽZ. Má-li však v úmyslu kapacitu tržišť upravit, je povinna tak učinit vždy výslovně a přímo v tržním řádu, který musí obsahovat skutečné určení kapacity. Přitom nelze upravit kapacitu například odkazem na budoucí úpravu mimo tržní řád, jako tomu bylo v případě čl. 3 odst. 1 nařízení.
- ➔ Ústavní soud po projednání návrhu čl. 3 odst. 1 nařízení zrušil. Přisvědčil navrhovateli v tom, že v případě tohoto ustanovení obec Holubice překročila zákonem předvídané meze zmocnění. Obec musí kapacitu tržišť podle § 18 odst. 2 písm. a) živnostenského zákona vymežit konkrétním způsobem přímo v tržním řádu a nemůže se odkazovat na následnou (budoucí) úpravu nacházející se mimo něj.

Nález ÚS ze dne 6. 9. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 31/23

- vymezení kapacity v tržním řádu podle ŽZ

- ➔ Podle zákona o obcích je obec oprávněna vydávat nařízení v přenesené působnosti na základě zákona a v jeho mezích, je-li k tomu zákonem zmocněna. Při vydávání nařízení jde o výkon státní správy, jehož ústavní základ je obsažen přímo v Ústavě. **Není přípustné, aby zastupitelstvo obce (nebo rada obce, je-li zřízena) nařízením delegovalo pravomoc ke stanovení kapacity tržiště na sebe či jiný orgán, protože v takovém případě jde o postup vybočující ze zákonných mezí. Zakotvení pověření ke stanovení kapacity tržiště v napadeném nařízení je tak nezákonné proto, že k němu zastupitelstvo obce není zmocněno živnostenským ani jiným zákonem. Nadto zastupitelstvo obce Holubice přeneslo pravomoc vymezit kapacitu tržiště na obecní úřad, který k rozhodování v přenesené působnosti v této oblasti není oprávněn.**
- ➔ Ústavní soud proto jedno z ustanovení nařízení obce Holubice zrušil dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů. Ve zbytku návrh odmítl jako zjevně neopodstatněný z důvodu absentující argumentace. Rozhodoval v situaci, kdy již krajský úřad pozastavil účinnost nařízení. Rozhodnutí krajského úřadu o pozastavení účinnosti pozbyde platnosti dnem, kdy rozhodnutí Ústavního soudu nabude právní moci. Od tohoto okamžiku bude napadené nařízení ve zbylé (nezrušené) části znovu vyvolávat právní účinky. **Postup krajského úřadu, který pozastavil účinnost nařízení jako celku (nikoliv dílčího ustanovení), Ústavní soud nepovažoval za účelný.** V obecné rovině není vhodné pozastavovat účinnost celého nařízení a navrhopvat jeho zrušení, je-li fakticky namítána nezákonnost či protiústavnost jednotlivého ustanovení, neboť ve zbývající části může mít daný předpis pro obec svůj význam.

Rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2022, č. j. 10 As 410/2021-37 - ZOS - nekalé obchodní praktiky – materiální znak

- ➔ Žalobkyně v roce 2017 provozovala webové stránky, které v mnoha ohledech **vypadaly jako běžný e-shop**. Stránky obsahovaly nabídku zboží s cenami nebo všeobecné obchodní podmínky. **Žalobkyně stránky provozovala jen jako katalog zboží, nechtěla z nich mít plně funkční internetový obchod (teprve později začala používat nově vytvořený e-shop na jiné webové adrese)**. Na stránkách na to výslovně upozorňovala a navíc v tom byla úspěšná – žádný „běžný“ zákazník si na těchto stránkách nikdy nic neobjednal.
- ➔ V roce 2017 ale Česká obchodní inspekce (resp. inspektorát pro Královéhradecký a Pardubický kraj) zahájila se žalobkyní řízení, které vyústilo v rozhodnutí ze dne 21. 1. 2019, že spáchala přestupek podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Inspektorát za to uložil žalobkyni pokutu ve výši 10 000 Kč. Přestupku se žalobkyně dopustila tím, že porušila zákaz používání nekalých obchodních praktik podle zákona o ochraně spotřebitele.

Rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2022, č. j. 10 As 410/2021-37

- ZOS - nekalé obchodní praktiky – materiální znak

- ➔ Konkrétně ke dni 17. 7. 2017 na webových stránkách <http://domara.webnode.cz> ve všeobecných obchodních podmínkách uváděla, že „*doba doručení je obvykle 2-7 pracovních dnů od odeslání objednávky*“, ačkoli spotřebiteli nemohlo být jasné, zda se „*odesláním objednávky*“ rozumí odeslání *objednávky zákazníkem v uživatelském prostředí e-shopu* nebo odeslání již *objednaného zboží zákazníkovi*. **Teprve během správního řízení byla na stránkách vytvořena a dokončena první objednávka. „Zákazníky“ ale byly pracovnice inspektorátu, které testovaly funkčnost webových stránek. Právě otázka, jaký význam dát tomu, že žalobkynin e-shop sice fungoval, ale i s přispěním žalobkyně jej nikdo fakticky nevyužíval, byla jádrem sporu.**
- ➔ Proti rozhodnutí inspektorátu žalobkyně podala odvolání, které však žalovaná (ústřední inspektorát) zamítla. Následně podala i žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který nejprve rozhodnutí žalované zrušil. Nejvyšší správní soud však ke kasační stížnosti žalované rozsudek krajského soudu zrušil rozsudkem ze dne 9. 6. 2021, čj. [10 As 301/2020-29](#), a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud zavázal krajský soud mj. k tomu, **aby samostatně posoudil otázku naplnění materiální stránky přestupku – tedy společenské škodlivosti jednání.** Krajský soud v novém řízení ve věci znovu rozhodl a žalobu tentokrát zamítl rozsudkem ze dne 27. 8. 2021, čj. [30 A 52/2019-85](#).

Rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2022, č. j. 10 As 410/2021-37

- ZOS - nekalé obchodní praktiky – materiální znak

- ➔ Proti tomuto rozsudku podala kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelka), která tvrdila, že svým prohrěškem nenaplnila ani formální, ani materiální stránku přestupku. Ohledně formální stránky namítala, že formulace „*odeslání objednávky*“ v obchodních podmínkách byla jednoznačná, protože ji stěžovatelka použila v části podmínek nazvané „Doprava“. K materiální stránce pak zopakovala, že stránky záměrně označila jen jako katalog a neměla na nich proto žádné „skutečné“ zákazníky. Naopak postup žalované byl podle stěžovatelky účelový.
- ➔ Žalovaná jen stručně navrhla kasační stížnost zamítnout. Všechny znaky přestupku stěžovatelka naplnila, škodlivost jejího jednání žalovaná promítla do výše pokuty. Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové a rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
- ➔ Právní věta: **skutková podstata přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele je formulována značně abstraktně, a proto poskytuje větší prostor pro posouzení společenské škodlivosti než konkrétněji formulované skutkové podstaty**

Rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2023, č. j. 8 As 310/2021- 64

→ **Právní věta:**

- **Systém ověřování věku spotřebitele při prodeji tabákových a souvisejících výrobků na dálku** (čl. 2 odst. 36 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků, ve spojení s § 6 odst. 1 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek) **má naplňovat nejen zákonem a směrnicí stanovený účel, kterým je ochrana zdraví zejména nezletilých osob před škodlivými účinky návykových látek, ale musí také splňovat konkrétní parametry, které plynou z citované právní úpravy a jimiž k naplnění jejího účelu dochází. Tedy, že se jedná o systém počítačový, který elektronicky a jednoznačně ověří věk spotřebitele.**
- **II. Požadavek na elektronické ověření věku spotřebitele při prodeji tabákových a souvisejících výrobků na dálku není naplněn, pokud ověření věku probíhá při doručení zásilky skrz elektronický terminál přepravce, který na základě předložení dokladu totožnosti či jen prostým pohledem „ověří“ věk spotřebitele.** V takovém případě se jedná o ověření fyzické, neboť i případné následné promítnutí této informace do počítačového systému prodejce je založeno pouze na ověření věku provedeném přepravcem.; **III. Požadavek na jednoznačné ověření věku spotřebitele při prodeji tabákových a souvisejících výrobků na dálku je naplněn i v případě, že existuje hypotetická možnost zneužití přístupových údajů do systému ověřování věku, který jinak naplňuje požadavky § 6 odst. 1 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek.**

Rozsudek NSS ze dne 9. 6. 2023, č. j. 10 As 313/2022 - 54

➔ Právní věta:

- ➔ Pokud Česká obchodní inspekce ukládá prodávajícímu zákaz uvedení na trh, distribuce včetně nákupu, dodávky, prodeje nebo použití výrobků do zjednaní nápravy podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, proto, že prodávající používá vůči spotřebitelům nekalou obchodní praktiku podle § 4 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, musí i v tomto případě při hodnocení obchodní praktiky jako nekalé vycházet z hlediska průměrného spotřebitele.
- ➔ Pokud chce Česká obchodní inspekce označit jednání prodávajícího za nekalou obchodní praktiku v podobě tzv. klamavého konání podle § 5 odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, tedy obchodní praktiku, která obsahuje jinak pravdivou informaci (či pravdivé informace) o výrobku či službě, musí přehledně vysvětlit, které další prvky dané obchodní praktiky nad pravdivou informací převažují, případně proč je obchodní praktika jako celek nekalá.
- ➔ Hodnocení, jak potenciální nekalá obchodní praktika podle § 4 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, působí na průměrného spotřebitele, nemůže Česká obchodní inspekce nahradit spotřebitelskými podněty či stížnostmi spotřebitelů na jednání prodávajícího, i když se týkají této obchodní praktiky.

Rozsudek NSS ze dne 24. 2. 2023, č. j. 2 As 94/2020 - 23

➔ Právní věta:

- ➔ Deklaruje-li provozovatel restaurace na svých webových stránkách, že některé skupiny zákazníků neobslouží ve stejném rozsahu, a to na základě jejich původu („imigrantům nevaříme“), případně na základě náboženství („STOPISLAM“), případně na základě kombinace obou rozlišovacích důvodů, diskriminuje spotřebitele (§ 6 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele), jelikož svého ústavně zaručeného práva na svobodu politického projevu (čl. 17 Listiny základních práv a svobod) využívá v rozporu se zákonem.
- ➔ Jinak by tomu bylo, kdyby provozovatel restaurace svůj politický názor na svých webových stránkách vyjádřil způsobem, z něhož by běžný spotřebitel s největší pravděpodobností nezískal dojem, že s osobami definovanými určitými, z pohledu zákazu diskriminace, zakázanými znaky bude zacházeno při poskytování služeb jinak než s osobami ostatními. I při poskytování služeb totiž má podnikatel právo vyjadřovat své politické názory, a to bezpochyby i pomocí sdělení úderných a emotivních.

Rozsudek NSS ze dne 22. 2. 2023, č. j. 10 As 214/2022 - 44

➔ Právní věta:

- ➔ Nabídka zboží v internetovém obchodu (e-shopu) je nabídkou ke koupi podle § 2 odst. 1 písm. q) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Aby se provozovatel internetového obchodu (prodávající), který činí nabídku ke koupi, nedopustil klamavého opomenutí podle § 5a odst. 1 a 2 téhož zákona, musí spotřebitelům sdělit podstatné informace vymezené v § 5a odst. 3 téhož zákona.
- ➔ Zpoplatnění určitých způsobů platby (např. platby na dobírku) v internetovém obchodu (e-shopu) je ujednáním o platebních podmínkách podle § 5a odst. 3 písm. d) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele.
- ➔ Rozhodnutím ohledně koupě podle § 2 odst. 1 písm. r) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, není jen konečné rozhodnutí spotřebitele, zda zakoupí určité zboží nebo službu, ale jakékoliv rozhodnutí, které s prvně jmenovaným rozhodnutím přímo souvisí, včetně rozhodnutí spotřebitele, že vloží zboží do virtuálního nákupního košíku v internetovém obchodu (e-shopu).

Rozsudek NSS ze dne 27. 12. 2022, č. j. 2 As 365/2020 - 43

➔ Právní věta:

- ➔ Pokud hotel na svých webových stránkách uvádí, že poskytuje „lázeňské služby“ a „lázeňské procedury“ a že „hotel splňuje veškeré požadavky lázeňské léčby“, vzbuzuje tím dojem, že poskytuje lázeňskou léčebně rehabilitační péči podle § 2 odst. 3 zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, a tedy má oprávnění udělené krajským úřadem a souhlas udělený Ministerstvem zdravotnictví. Jestliže takovýmto oprávněním a souhlasem v dané době nedisponuje, jde při nabízení uvedených služeb o nekalou obchodní praktiku podle § 4 odst. 3 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele.

Rozsudek NSS ze dne 15. 6. 2023, č. j. 2 As 193/2022 - 32

- ➔ žalobkyně: Rasier Operations B.V., se sídlem Mr. Treublaan 7, Amsterdam, Nizozemské království ohlásila v roce 2018 živnostenskému odboru Úřadu městské části Praha 1 (živnostenský úřad) živnost s předmětem podnikání živnost volná – výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona
- ➔ Živnostenský úřad žalobkyni vyzval, aby k ohlášení doplnila mj. doklad o založení odštěpného závodu zahraniční osoby podle § 46 odst. 2 písm. e) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2020, a doklad prokazující právní důvod užívání prostor, v nichž je na území ČR umístěn závod zahraniční právnické osoby podle § 46 odst. 2 písm. g) téhož zákona.
- ➔ Žalobkyně k výzvě vyslovila právní názor, že takovou povinnost nemá. Živnostenský úřad následně rozhodl, že žalobkyně nesplňuje podmínky pro vznik živnostenského oprávnění.

Rozsudek NSS ze dne 15. 6. 2023, č. j. 2 As 193/2022 - 32

- ➔ Žalovaný prvním rozhodnutím o odvolání zrušil rozhodnutí živnostenského úřadu pro formální pochybení při formulaci výroku. Také proti druhému rozhodnutí živnostenského úřadu se žalobkyně odvolala. Nyní napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
- ➔ Proti druhému rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila u Městského soudu v Praze, který toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud vyšel z rozsudku městského soudu ze dne 28. 2. 2022, č. j. 9 A 49/2019-75. V něm soud ve skutkově a právně podobné věci týkající se společnosti UBER B. V. dospěl k závěru, že žalovaný pochybil, nevydal-li této společnosti živnostenské oprávnění. Konstatoval, že zahraniční právnická osoba může na území ČR provozovat živnost na základě živnostenského oprávnění za splnění podmínek stanovených živnostenským zákonem. Ze živnostenského zákona ani jiných právních předpisů neplyne, že by právnická osoba sídlící v jiném členském státě EU byla povinna pro účely získání živnostenského oprávnění zapsat sebe nebo svůj odštěpný závod do obchodního rejstříku.
- ➔ Městský soud dále uvedl, že § 10 odst. 5 živnostenského zákona podmiňuje vznik živnostenského oprávnění zahraničních právnických osob zápisem do obchodního rejstříku pouze v případech, že se do živnostenského rejstříku zapisují na základě jiného zákona. Toto ustanovení se tak uplatní pouze ve vazbě na § 42 písm. c) ve spojení s § 44 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob. Na případ žalobkyně však tato ustanovení nedopadají.

Rozsudek NSS ze dne 15. 6. 2023, č. j. 2 As 193/2022 - 32

→ Závěry NSS

- **Živnostenský zákon dostatečně jasně nerozlišuje mezi zahraniční právnickou osobou se sídlem v EU a se sídlem v třetí zemi.** NSS za této situace souhlasí s právním názorem vyjádřeným v rozsudku č. j. 9 A 49/2019-75, že pokud je znění právního předpisu v této otázce nejasné, je povinností správních orgánů přinejmenším uplatnit domněnku in favorem conventionis. Z ní v dané souvislosti plyne, že v pochybnostech o podmínkách pro zisk živnostenského oprávnění unijní právnické osoby je třeba sledovat výklad podaný orgány EU, resp. znění primárního unijního práva a relevantní judikaturu Soudního dvora. Z nich povinnost unijní právnické osoby živnostensky podnikat prostřednictvím odštěpného závodu nevyplývá. **Jak uvádí bod 14 preambule směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) ze dne 14. 6. 2017, č. 2017/1132, o některých aspektech práva obchodních společností, zřízení pobočky je pouze jednou z možností, které společnosti mají při výkonu svého práva usazování v jiném členském státě. Povinnost zřídit pobočku neplyne ani z judikatury Soudního dvora, kterou citoval stěžovatel. Zmíněné rozsudky nanejvýš obecně zmiňují možnost usazení prostřednictvím pobočky**
- Nadále platí požadavek, aby zahraniční právnická osoba, která chce na území ČR podnikat prostřednictvím živnostenského oprávnění, a to nikoliv dočasně a příležitostně, ale trvale nebo alespoň na dlouhodobější stabilní bázi (tj. skrze usazení jako projev svobody podnikání v jiném členském státě EU), splnila zákonné podmínky provozování živnosti. Tyto subjekty musí respektovat právo státu, ve kterém svobodu usazování využívají. Se subjekty využívajícími práva usazení v jiném členském státě EU ale musí být nakládáno stejně jako s domovskými subjekty. Jednotlivé členské státy EU od nich mohou vyžadovat splnění stejných podmínek, jaké požadují pro zahájení hospodářské aktivity po vlastních subjektech. Předpokladem pro získání živnostenského oprávnění je tak dodržení postupu ohlašování živnosti upraveného v § 45 a násl. živnostenského zákona. Podle § 45 odst. 3 písm. c) živnostenského zákona zahraniční právnická osoba uvede označení a adresu umístění odštěpného závodu v ČR.

Rozsudek NSS ze dne 15. 6. 2023, č. j. 2 As 193/2022 - 32

➔ Závěry NSS

- ➔ Tato povinnost se nicméně vztahuje pouze na právnické osoby, které odštěpný závod zřídily. **Správními orgány dovozená povinnost unijní právnické osoby zřídit odštěpný závod – jako nutná podmínka pro obdržení živnostenského oprávnění – představuje nepřipustně rozšiřující požadavek. Po právnické osobě nelze důvodně požadovat, aby účelově a bez vlastní svobodné vůle zakládala odštěpný závod v tuzemsku výlučně za účelem uvedení takového údaje v ohlášení živnosti.** Přesně v takové situaci se ocitá žalobkyně v nyní posuzované věci. Zjevně totiž nehodlá odštěpný závod zřídit, o čemž svědčí její nevole v ČR „cokoliv zřídit“. Jak ale konstatoval městský soud, s jehož závěry se NSS ztotožňuje, žalobkyně není povinna tento krok činit.

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 10 Ad 19/2022-69 – pokračování v přestupku – posuzování jednotného záměru u právnické osoby

- ➔ 30. V dané věci je nesporné naplnění některých znaků pokračujícího deliktu, konkrétně že dílčí útoky současně musí a) naplňovat skutkovou podstatu stejného přestupku [u všech dílčích útoků byl porušen zákaz § 82 odst. 4 zákona o léčivech a naplněny znaky skutkové podstaty přestupku dle § 103 odst. 6 písm. g)], b) být spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení (žalobkyně – **právnická osoba DEVĚTSIL JST, s.r.o.** ve všech případech nakoupila léčivé přípravky jako provozovatel lékárny a následně je ze skladu kontrolované lékárny dodala zahraničním odběratelům) a c) vykazovat blízkou časovou souvislost a souvislost v předmětu útoku (skutková podstata byla žalobkyní naplněna soustavně od ledna 2017 do listopadu 2018 a k postupnému páchání jednotlivých dílčích útoků docházelo s odstupem maximálně jednoho kalendářního měsíce). **Soud se proto zaměřil na zkoumání, zda byla splněna poslední (sporná) podmínka, tedy zda byly dílčí útoky vedeny jednotným záměrem pachatele.**

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 10 Ad 19/2022-69 – pokračování v přestupku – posuzování jednotného záměru u právnické osoby

- ➔ 31. Jednotný záměr představuje subjektivní souvislost vícero útoků. Tento záměr musí být nastolen na samotném počátku přestupku, tj. již při prvním útoku. Pachatel již od počátku zamýšlí aspoň v základních rysech i další útoky a z hlediska vnějšího pozorovatele se tyto jednotlivé útoky jeví jako postupné realizování tohoto jediného záměru. Záměr lze dovodit například z homogenního způsobu jednání nebo z doby a místa spáchání jednotlivých dílčích útoků. Všechny zjištěné okolnosti je nutno hodnotit komplexně (srov. Rigel, F. a kol. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2018, komentář k § 7 PřesZ). **K jednotnému záměru v případě právnické osoby NSS uvedl: „Jednotný záměr jistě bude možné zkoumat u takových protiprávních jednání, která jejich pachatel činil vědomě a úmyslně, nebo aspoň vědomě a při srozumění s následkem. Jednání, za něž byla potrestána stěžovatelka, však vzniklo bez jejího vědomého přičinění – opomenutím dodržet důsledně požadavky na bezpečnost potravin. U takového jednání tak nebylo možno zkoumat jednotný záměr, a z povahy věci tak nemohlo jít o pokračující delikt.** Stěžovatelčiny úvahy o tom, že přece jednotný záměr měla, totiž vyrábět na stejných strojích z prověřené suroviny typově stejný výrobek, jsou pomýlené: u pokračujících deliktů se totiž zkoumá záměr jednat protiprávně, nikoli záměr dodržet všechny předpisy.“ (rozsudek č. j. 10 As 96/2018–59 z 18. 7. 2019). Dle rozsudku Nejvyššího soudu ČSSR sp. zn. 6 Tz 15/67, R 47/1967 tr. Sbírky č. 8/1967 z 3. 5. 1967 „[d]oba, místo a způsob spáchání jednotlivých činů pachatelem, naplňujících znaky téhož trestného činu, jsou z hlediska posouzení objektivních souvislostí důležité pro závěr, zda jde o pokračování v témže trestném činu anebo o jeho opakování. Z těchto objektivních okolností lze usuzovat též na to, zda pachatel měl jednotný záměr pokračovat v páchání téhož trestného činu.“

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 10 Ad 19/2022-69 – pokračování v přestupku – posuzování jednotného záměru u právnické osoby

- ➔ 32. K jednotnému záměru se vyjádřil NSS také v rozsudku č. j. 9 Afs 55/2013–43 z 17. 7. 2014 následovně: „V rámci zhodnocení jednotného záměru v posuzovaném případě u žalobce jako správního orgánu tedy postačí, že ačkoliv si byl vědom své zákonné povinnosti (čemuž svědčí i to, že předmětné údaje do centrálního registru zaznamenal, třebaže pozdě), nezaznamenal údaje o poskytnutých podporách de minimis v zákonné lhůtě. Stěžovatel v průběhu řízení neuvedl žádné skutečnosti, které by jeho vědomost o zákonné povinnosti vylučovaly. Netvrdil ani existenci liberačních důvodů v podobě excesivního jednání svých pracovníků, za které by mu nebylo možno přičítat odpovědnost. I tuto podmínku má proto Nejvyšší správní soud za splněnou.“. Z citovaného rozsudku jasně vyplývá, že pro posouzení jednotného záměru postačí, aby si byla žalobkyně vědoma své zákonné povinnosti, a aby v průběhu řízení nevyšla najevo žádná skutečnost, která by její vědomost o zákonné povinnosti vylučovala.

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 10 Ad 19/2022-69 – pokračování v přestupku – posuzování jednotného záměru u právnické osoby

- ➔ 33. Z výše uvedeného výkladu vyplývá, že **jednotný záměr je nutno posuzovat jako vyjádření rozhodnutí činitele děje realizovat či naopak nerealizovat nějakou činnost nebo dosáhnout nějakého stavu.** Záměrem žalobkyně přitom jednoznačně byla distribuce léčivých přípravků uvedených ve výroku rozhodnutí Ústavu odběratelům na území Slovenské republiky. Že tito odběratelé nebyli lékárnami ve smyslu § 82 odst. 4 zákona o léčivech, žalobkyně musela vědět (resp. měla vědět, že svým jednáním ve skutečnosti léčivé přípravky distribuuje). Jak již zaznělo při citaci rozsudku NSS č. j. 10 As 52/2021–144 z 28. 11. 2022 výše, žalobkyně je provozovatelkou lékárny, ve farmakologickém odvětví je tedy profesionálkou, na kterou je ohledně znalosti zákonné úpravy legitimní klást vyšší (byť nikoli nepřiměřené) požadavky. Žalobkyni především musel být znám standardní farmakologický řetězec a primární úloha lékáren spočívající v prodeji a výdeji léčivých přípravků, nikoli jejich distribuci. Musela si být také vědoma, že hovoří-li zákon o léčivech o lékárně, hovoří o lékárně sídlící na území České republiky, které svěřuje různá práva a povinnosti. S ohledem na četnost dodávek (minimálně 1 dodávka měsíčně) a s ohledem na počet léčivých přípravků na jednotlivých výdejkách (v rámci jedné výdejky bylo běžně distribuováno i několik desítek balení léčivých přípravků) je zřejmé, že jejím jednotným záměrem byla distribuce léčivých přípravků na Slovensko v rozporu se zákonem o léčivech. (...)
- ➔ **napadeno kasační stížností !!! – viz NSS 10 As 211/2023**

Srov. rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2019, 6 As 379/2018-40 – u správního deliktu provozovatele motorového vozidla „není možné“ pokračování v přestupku

- ➔ Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem ze dne 7. 9. 2016, č. j. ODP/79329-2016/hrk 44935- 2015/hrk/16. Tímto rozhodnutím byl žalobce jako provozovatel motorového vozidla uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 3 500 Kč.
- ➔ Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalobu ze dne 28. 2. 2017 ke krajskému soudu, v níž namítal, že došlo k porušení ustanovení § 125h silničního zákona, neboť se mělo jednat o jeden pokračující správní delikt, a to minimálně ve vztahu k těm 3 deliktům, které byly spáchány v rámci 13 minut. Správní orgán proto neměl žalobce vyzývat 4x k uhrazení určené částky pro všechny údajné čtyři správní delikty. Byl postaven do situace, kdy měl dle prvotních výzev uhradit celkem 7 000 Kč, ačkoli správní orgán může v rámci jedné výzvy vyžadovat maximálně 2 000 Kč. Mělo tedy být vedeno společné řízení, v jehož rámci by byla uložena souhrnná pokuta s uplatněním absorpční zásady, zvláště když se měl následně dopustit dalšího správního deliktu dne 27. 7. 2016.

Srov. rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2019, č. j. 6 As 379/2018

- Krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku popsal průběh jednání a důkazní prostředky, které v jeho průběhu provedl. Neztotožnil se s argumentací ohledně porušení ustanovení § 125h zákona o silničním provozu; vysvětlil, že definici pokračujícího správního deliktu je nutné dovodit z pokračujícího trestného činu. **Měl přitom za to, že v případě správního deliktu provozovatele motorového vozidla je pojmově vyloučeno naplnění znaku pokračujícího správního deliktu, jelikož u jeho pachatele absenteje páčání protiprávního jednání s jednotným záměrem, neboť koncepce odpovědnosti provozovatele je objektivní.**
- **Nejvyšší správní soud má s ohledem na definici pokračování v trestném činu, z níž je dovozována definice pokračování ve správním deliktu či přestupku (srov. nyní platné ustanovení § 7 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupku a řízení o nich) za to, že dle tehdejší terminologie tzv. jiný správní delikt provozovatele motorového vozidla spáchaný skutky popsanými ve výroku prvostupňového rozhodnutí by za daných skutkových okolností nemohl být pokračujícím deliktem, neboť z pouhé mnohosti skutků a případné blízké časové souvislosti nelze dovozovat naplnění všech znaků pokračujícího správního deliktu, a to konkrétně jednotného záměru.**
- **Záměry skutečného řidiče (či řidičů), který v projednávané věci jel „rychle“, jsou irelevantní, neboť stěžovatel nebyl trestán jako řidič předmětného vozidla, který by jel „rychle“ (zde by přicházelo v úvahu zkoumat jeho záměry, jak dovozuje v kasační stížnosti), ale jako provozovatel motorového vozidla, který nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Záměry třetí osoby (řidiče motorového vozidla) nelze s ohledem na zásadu individuální odpovědnosti přičítat při posuzování naplnění znaků pokračování třetí osobě (stěžovateli), vystupující v pozici provozovatele motorového vozidla.**

K nahlížení do spisu

- ➔ o nahlížení do spisu se sepisuje PROTOKOL !!!
- ➔ rozsudek NSS ze dne 9. 4. 2020, č. j. **7 As 350/2019 – 21** - k § 38 odst. 2 SŘ

Rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2008, č. j. 2 As 43/2005- 79 - řízení zahájené proti FO s fantazijním dodatkem

- ➔ V odůvodnění rozsudku MS v Praze uvedl k žalobní námitce týkající se překážky litispence, že jak oznámení o zahájení řízení ze dne 26. 5. 2003, tak rozhodnutí ČÍŽP ze dne 16. 6. 2003 jsou nicotnými právními akty, které nemohou působit vznik, změnu či zánik práv a povinností subjektů, jímž jsou adresovány.
- ➔ Dne 26. 5. 2003 bylo podle názoru městského soudu zahájeno řízení proti V. E. - EKO METALRECYCLING, tedy nikoli proti fyzické osobě - podnikateli V. E., ale proti "obchodnímu jménu", které nemá způsobilost mít práva a povinnosti, o něž má v řízení jít, a není ani způsobilé činit procesní úkony. Takovou způsobilost může mít podle soudu jedině ten, kdo "obchodní jméno" užívá. Z obsahu správního spisu je patrné, že ČÍŽP skutečně jednala v zahájeném řízení s "obchodním jménem" a oznámení o zahájení řízení nebylo stěžovateli ani doručeno.
- ➔ Nebylo-li oznámení řádně doručeno, nemohlo mít právní účinky, tj. nemohlo dojít k zahájení řízení, když je ze spisu patrné, že toto oznámení bylo adresováno subjektu, který neexistoval. Právní účinky nemělo ani rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 16. 6. 2003, které bylo vydáno vůči obchodní firmě, tedy rovněž vůči neexistujícímu subjektu. Označení stěžovatele v této věci nelze podle soudu považovat ani za označení podnikatele podle § 9 odst. 1 obch. zák.

Rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2008, č. j. 2 As 43/2005- 79 - řízení zahájené proti FO s fantazijním dodatkem

- ➔ Dle NSS bylo řízení o správním deliktu účinně zahájeno vůči konkrétní fyzické osobě, přestože ta byla v oznámení o zahájení řízení kromě svého jména nepřesně označena též „fantazijním dodatkem“.
- ➔ **Správnou identifikaci dotčené osoby, a také zahájení řízení vůči ní, však umožňovalo to, že „bylo uvedeno i identifikační číslo subjektu, vůči němuž bylo zahájeno řízení, a byla jednoznačně označena jménem a příjmením fyzická osoba, již toto identifikační číslo náleží“.**
- ➔ Pouhé „nepřesné označení“ tak nezabránilo, aby ve vzpomenuté věci nastaly následky zamýšlené oznámením o zahájení řízení. NSS však v této věci shledal nicotným samotné „konečné“ rozhodnutí správního orgánu, neboť v něm již účastníci řízení nebylo možné jednoznačně identifikovat. Dle NSS byla pokuta uložena „jakési ‚obchodní firmě‘, tedy entitě, která ve skutečnosti vůbec neexistuje, a nikoli fyzické osobě užívající při podnikání vedle svého jména a příjmení též fantazijní dodatek.“

- ➔ K obdobné situaci se Nejvyšší správní soud vyslovil také v rozsudku z 26. 6. 2008, čj. 2 As 39/2007-80, č. 1706/2008 Sb. NSS. Dle něj „**[d]odatek ke jménu a příjmení je nadbytečným údajem, který nic nemění na tom, že stanovená náležitost jména a příjmení v označení nechybí. Pochybovat o tom, kdo je adresátem rozhodnutí a komu byla pokuta uložena, tedy vůbec nelze.** Opačně by tomu bylo v případě, pokud by byla účastnice řízení označena pouze dodatkem bez uvedení jména a příjmení. V takovém případě by správní orgán uložil povinnost tzv. non-subjektu, vůči kterému by nebylo rozhodnutí účinné (shodně viz např. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 A 28/94, 6 A 14/93, 6 A 96/93).“ Podobně také rozsudek Nejvyššího správního soudu z 16. 3. 2016, čj. 10 Afs 265/2015-102, bod 39.

Rozsudek NSS ze dne 11. 8. 2023, č. j. 8 As 32/2022-48 - k přerušení běhu promlčecí doby

- ➔ „Vydání příkazu, který nebyl prvním úkonem v řízení (§ 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), přerušuje běh promlčecí doby jakožto rozhodnutí, jímž byl obviněný uznán vinným [§ 32 odst. 2 písm. b) téhož zákona], a to i pokud obviněný podá proti příkazu odpor (§ 150 odst. 3 správního řádu).“

Rozsudek NSS ze dne 5. 10. 2016, č. j. 10 As 246/2015 -34

- Výzva k odstranění vady podání

- výzva k odstranění vady podání je svého druhu procesní rozhodnutí (o stanovení lhůty k provedení úkonu)
- SŘ počítá pouze se dvěma formami rozhodnutí správních orgánů, a to rozhodnutím (v užším slova smyslu) a usnesením, jakožto typickou formou rozhodování o procesních otázkách
- v obou případech však rozhodování správního orgánu v této formě musí stanovit zákon (§ 67 odst. 1 in fine a § 76 odst. 1 SŘ); **ustanovení § 37 odst. 3 SŘ ovšem neuvádí, že by výzva k odstranění vad podání měla být učiněna formou rozhodnutí**

Rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70

- SO není povinen vyzývat podatele, aby své formálně chybně učiněné podání do 5 dnů potvrdil

- Podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat.

Rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2010, č. j. 1 Afs 71/2009-113 – k dokazování - znalecký posudek a expertní schopnosti správního orgánu

- Znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost. **Ve správním řízení vedle toho platí, že se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení předmětných skutečností ze strany jiného správního orgánu.**

Usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14.1.2014, č. j. 5 As 126/2011-68

- ➔ I. V řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu z roku 2004).
- ➔ II. Obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy; ustanovení § 52 věty první správního řádu z roku 2004 se v řízení o přestupku neuplatní.
- ➔ **Dlužno dodat, že tvrdí-li obviněný určité skutečnosti, které jsou podle obecných zkušenostních pravidel krajně nepravděpodobné, nenabízí k nim žádný rozumný důkaz a ani správní orgán takový důkaz není s to opatřit, lze dospět na základě toho, jak se věci obvykle dějí, k závěru o nevěrohodnosti takových tvrzení.**

Doručování – změna poštovních podmínek

- ➔ v r. 2011 Česká pošta změnila Poštovní podmínky a m.j. nově zejména u osob, které nemají domovní schránku, odmítla (z důvodu ochrany listovního tajemství) dle § 23 odst. 4 SŘ umísťovat na jiné vhodné místo „své“ oznámení o uložení zásilky a poučení a trvala na tom, aby se v těchto případech přikládalo „vlastní“ oznámení úřadu a poučení.
- ➔ ÚMO Pardubice uložil České poště dle § 62 odst. 1 písm. c) SŘ pořádkovou pokutu za neuposlechnutí pokynu úřední osoby při doručování písemnosti, čímž závažně ztížil postup správního orgánu v řízení o přestupku.
- ➔ Pardubický magistrát prvoinstančně rozhodnutí podržel
- ➔ **KS v Hradci Králové - pob. v Pardubicích České poště žalobu proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně zamítl (rozsudek KS ze dne 30. 3. 2022, č. j. 52 A 52/2021), přičemž KS mj. konstatoval, že (nějaké) Poštovní podmínky nemohou odporovat SŘ !!!**
- ➔ Česká pošta nepodala kasační stížnost

Doručování – změna poštovních podmínek

- ➔ **Článek 25 - Dodání poštovní zásilky, jejíž převzetí příjemce potvrzuje a která není určena do vlastních rukou nebo do vlastních rukou výhradně jen adresáta**

Doručování – změna poštovních podmínek

→ **Znění čl. 25 odst. 9 k 1.5.2023:**

- 9. Nebyl-li pokus o dodání poštovní zásilky s poštovní adresou podle čl. 4 odst. 2 některým ze způsobů uvedených v odstavcích 2, 4, 5 a 7 úspěšný, nebo nebyl-li takový pokus z rozhodnutí podniku učiněn, podnik poštovní zásilku uloží. Adresátovi podnik předá výzvu, aby si poštovní zásilku vyzvedl v určené lhůtě u stanovené pošty. Výzva může být předána písemně některým ze způsobů uvedených v čl. 24 odst. 2, 3 a 6, prostřednictvím krátké textové zprávy (SMS) nebo prostřednictvím elektronické zprávy (e-mail) odeslané na e-mailovou adresu adresáta. Předání výzvy prostřednictvím krátké textové zprávy (SMS) nebo elektronické zprávy (e-mail) je vyloučeno, pokud odesílatel zvolil u služby Doporučená zásilka ve variantě doporučené psaní doplňkovou službu “Dodejka”. ~~Nelze-li písemnou výzvu adresátovi výše uvedeným způsobem předat, přičemž odesílatel použil zvláštní obálku podle čl. 17 odst. 4, jejíž součástí je vlastní výzva, podnik vlastní výzvu zanechá v místě dodání. Pokud odesílatel použije zvláštní obálku podle čl. 17 odst. 4, jejíž součástí je vlastní výzva, odpovídá za to, že podnik nemá povinnosti nositele poštovního tajemství v rozsahu podle zvláštního právního předpisu.~~

→ **Znění čl. 25 odst. 9 k 1.7.2023:**

- 9. Nebyl-li pokus o dodání poštovní zásilky s poštovní adresou podle čl. 4 odst. 2 některým ze způsobů uvedených v odstavcích 2, 4, 5 a 7 úspěšný, nebo nebyl-li takový pokus z rozhodnutí podniku učiněn, podnik poštovní zásilku uloží. Adresátovi podnik předá výzvu, aby si poštovní zásilku vyzvedl v určené lhůtě u stanovené pošty. Výzva může být předána písemně některým ze způsobů uvedených v čl. 24 odst. 2, 3 a 6, prostřednictvím krátké textové zprávy (SMS) nebo prostřednictvím elektronické zprávy (e-mail) odeslané na e-mailovou adresu adresáta. Předání výzvy prostřednictvím krátké textové zprávy (SMS) nebo elektronické zprávy (e-mail) je vyloučeno, pokud odesílatel zvolil u služby Doporučená zásilka ve variantě doporučené psaní doplňkovou službu “Dodejka”. **Nelze-li písemnou výzvu adresátovi výše uvedeným způsobem předat, přičemž odesílatel použil zvláštní obálku podle čl. 17 odst. 4, jejíž součástí je poučení o právních důsledcích, podnik zanechá písemnou výzvu, aby si adresát poštovní zásilku vyzvedl v určené lhůtě u stanovené pošty, na jiném vhodném místě. Tímto místem může být i místo přístupné třetím osobám. Pro účely zanechání výzvy, aby si adresát poštovní zásilku vyzvedl v určené lhůtě u stanovené pošty, na místě přístupném třetím osobám odesílatel podnik zprošťuje povinnosti nositele poštovního tajemství.**

Doručování – změna poštovních podmínek

- ➔ **Článek 26 - Dodání poštovní zásilky, jejíž převzetí příjemce potvrzuje a která je určena do vlastních rukou nebo do vlastních rukou výhradně jen adresáta**

Doručování – změna poštovních podmínek

➔ **Znění čl. 26 odst. 4 k 1.5.2023:**

- ➔ 4. Nebyl-li pokus o dodání poštovní zásilky s poštovní adresou podle čl. 4 odst. 2 některým ze způsobů uvedených v odstavcích 2 a 3 úspěšný, nebo nebyl-li takový pokus z rozhodnutí podniku učiněn, podnik poštovní zásilku uloží. Adresátovi podnik předá výzvu, aby si poštovní zásilku vyzvedl v určené lhůtě u stanovené pošty. Výzva může být předána písemně některým ze způsobů uvedených v čl. 24 odst. 2, 3 a 6, prostřednictvím krátké textové zprávy (SMS), nebo elektronické zprávy (e-mail) odeslané na e-mailovou adresu adresáta. Předání výzvy prostřednictvím krátké textové zprávy (SMS) nebo elektronické zprávy je vyloučeno, pokud odesílatel zvolil u služby Doporučená zásilka ve variantě doporučení psaní doplňkovou službu “Dodejka”. ~~Nelze-li výzvu podle předchozí věty adresátovi tímto způsobem předat, přičemž odesílatel použil zvláštní obálku podle čl. 17 odst. 4, jejíž součástí je vlastní výzva, podnik vlastní výzvu zanechá v místě dodání. Pokud odesílatel použije zvláštní obálku podle čl. 17 odst. 4, jejíž součástí je vlastní výzva, odpovídá za to, že podnik nemá povinnosti nositele poštovního tajemství v rozsahu podle zvláštního právního předpisu.~~

➔ **Znění čl. 26 odst. 4 k 1.7.2023:**

- ➔ 4. Nebyl-li pokus o dodání poštovní zásilky s poštovní adresou podle čl. 4 odst. 2 některým ze způsobů uvedených v odstavcích 2 a 3 úspěšný, nebo nebyl-li takový pokus z rozhodnutí podniku učiněn, podnik poštovní zásilku uloží. Adresátovi podnik předá výzvu, aby si poštovní zásilku vyzvedl v určené lhůtě u stanovené pošty. Výzva může být předána písemně některým ze způsobů uvedených v čl. 24 odst. 2, 3 a 6, prostřednictvím krátké textové zprávy (SMS), nebo elektronické zprávy (e-mail) odeslané na e-mailovou adresu adresáta. Předání výzvy prostřednictvím krátké textové zprávy (SMS) nebo elektronické zprávy je vyloučeno, pokud odesílatel zvolil u služby Doporučená zásilka ve variantě doporučení psaní doplňkovou službu “Dodejka”. **Nelze-li výzvu adresátovi výše uvedeným způsobem předat, přičemž odesílatel použil zvláštní obálku podle čl. 17 odst. 4, jejíž součástí je poučení o právních důsledcích, podnik zanechá písemnou výzvu, aby si adresát poštovní zásilku vyzvedl v určené lhůtě u stanovené pošty, na jiném vhodném místě. Tímto místem může být i místo přístupné třetím osobám. Pro účely zanechání výzvy, aby si adresát poštovní zásilku vyzvedl v určené lhůtě u stanovené pošty, na místě přístupném třetím osobám odesílatel podnik zprošťuje povinnosti nositele poštovního tajemství.**

Závěr poradního sboru MV – č. 177 - Uplatnění zásady absorpce v případě nevedení společného řízení o sbíhajících se přestupcích

- ➔ a) Při ukládání správního trestu za sbíhající se přestupek, o kterém nebylo rozhodnuto ve společném řízení, se k této skutečnosti v souladu s § 37 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky přihlédne a správní trest se zásadně uloží podle pravidel obsažených v § 41 odst. 1 a 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.
- ➔ b) K souběhu přestupků, o nichž nebylo rozhodnuto ve společném řízení [§ 37 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky], se při ukládání správního trestu za sbíhající se přestupek nepřihlédne tehdy, nebude-li k projednání sbíhajících se přestupků příslušný stejný správní orgán.

Závěr poradního sboru MV – č. 180 - Vyřizování stížnosti úřední osobou, proti které stížnost směřuje

- ➔ V souladu s principy dobré správy a zásadou nestrannosti a objektivity postupu správního orgánu vyřizuje stížnost podle § 175 správního řádu zásadně jiná úřední osoba, než proti které stížnost směřuje. Vyřízení stížnosti toutéž úřední osobou lze připustit pouze ve výjimečných případech, kdy jiný postup správního orgánu není objektivně možný.

Přelomový rozsudek Nejvyššího soudu z 11. 9. 2023, č. j. 30 Cdo 63/2023-71 – odškodnění podnikatelů za krizová opatření

- Obchodní společnost podnikající v maloobchodu se žalobou domáhala náhrady škody, která jí měla vzniknout v důsledku krizových opatření vydaných vládou České republiky za doby pandemie COVID-19, jimiž byl v určitých časech omezen a posléze zakázán prodej a poskytování služeb, čímž jí vznikla škoda v podobě ušlého zisku.
- Rozsudek, kterým Nejvyšší soud zvrátil rozhodnutí prvoinstančního a odvolacího soudu, otevřel po více než třech letech od začátku pandemie cestu k uplatňování náhrady škody za covidová opatření i dalším podnikatelům.
- **rozhodnutí soudu, kterým byla potvrzena odpovědnost státu za škodu způsobenou těmito opatřeními, má významné dopady pro podnikatele a právnické osoby, které byly poškozeny omezením provozu či zákazem poskytování služeb v rámci krizových reakcí vlády České republiky**

Rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2 As 82/2023 - 49 - k § 45 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně k vyhlášce č. 85/1978 Sb., o kontrolách, revizích a zk. plynových zařízení

- Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 61 odst. 3 písm. b) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (dále jen „živnostenský zákon“).
- Přestupku se dopustil tím, že v době nejméně od 11. 4. 2019 do 9. 3. 2022 realizoval u zákazníků na různých místech ČR revize spalinových cest (komínů) a svou činnost takto i fakturoval, přičemž si tím vydělal minimálně 26.900 Kč. Dle názoru správních orgánů však pro tuto činnost potřeboval živnostenské oprávnění pro výkon řemeslné živnosti „kominictví“, které neměl.
- Správní orgány vycházely z § 44 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně (dále jen „zákon o požární ochraně“), ze kterého vyplývá, že pro provozování činnosti spočívající v revizi spalinových cest musí být daná osoba držitelem živnostenského oprávnění v oboru kominictví. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 6.000 Kč.

Rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2 As 82/2023 - 49 - k § 45 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně k vyhlášce č. 85/1978 Sb., o kontrolách, revizích a zk. plynových zařízení

- žalobce v žalobě namítl, že je držitelem oprávnění k podnikatelské činnosti (revizí plyn.zařízení) podle zákona č. 250/2021 Sb., o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení (dále jen „zákon o VTZ“), a zároveň adresátem povinnosti uložené vyhláškou Českého úřadu bezpečnosti práce č. 85/1978 Sb. (nyní nahrazena nařízením vlády č. 191/2022 Sb.), podle níž musí při revizi plynového zařízení ověřit i funkci odvodu spalin
- Namítl, že tyto předpisy obsahují speciální pravidla ve vztahu k těm, která jsou obsažena v zákoně o požární ochraně. Žalovaný při svém rozhodování nebral v potaz, že spalinová cesta je nedílnou součástí plynového zařízení, a proto nelze její revizi provádět samostatně. Žalobce poukázal na dle jeho názoru nesystematickou právní úpravu týkající se spalinových cest. Argumentoval, že je třeba rozlišovat mezi spalinovými cestami, kde hrozí riziko požáru, a těmi, kde toto riziko nehrozí. Žalobce se specializuje na servis plynových zařízení, kde riziko požáru nehrozí. **Živnostenské oprávnění v oboru kominictví tedy nepotřebuje, neboť to by ze zákona mělo být vyžadováno pouze u osob, které provádí revize zařízení, u kterých vzniká riziko požáru.**

Rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2 As 82/2023 - 49 - k § 45 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně k vyhlášce č. 85/1978 Sb., o kontrolách, revizích a zk. plynových zařízení

- Krajský soud se s námitkami žalobce neztotožnil a žalobu zamítl.
- V odůvodnění rozsudku nejprve odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného. Dále citoval k věci relevantní ustanovení. Vyjádřil souhlas s tvrzením žalobce, že plynová zařízení zpravidla nevyžadují revizi spalinových cest, neboť neprodukují saze, a zákon o požární ochraně se tedy na ně neaplikuje. To však nic nemění na tom, že žalobce fakturoval a vydával zprávy o revizi spalinových cest. **Pro tuto činnost je však třeba mít bez ohledu na povahu revidovaného zařízení živnostenské oprávnění v oboru kominictví**
- **Následně podána kasační stížnost**

Rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2 As 82/2023 - 49 - k § 45 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně k vyhlášce č. 85/1978 Sb., o kontrolách, revizích a zk. plynových zařízení

➤ NSS kasační stížnost zamítl

- k provozování výtěžné činnosti spočívající v provádění revizí spalinových cest spotřebičů plyných paliv musí být daná osoba držitelem živnostenského oprávnění v oboru kominictví. Není přitom rozhodné, zda při užívání daného zařízení (a jeho spalinové cesty) hrozí riziko požáru. V tomto směru je třeba korigovat odchylné závěry krajského soudu, jejichž nesprávnost ovšem nezakládá nezákonnost napadeného rozsudku. I když má stěžovatel tuto právní úpravu za nerozumnou, protože generuje uživatelům plynových kotlů další náklady (každoroční náklady na čištění a kontrolu spalinových cest), nemění to nic na tom, že se jí musí řídit. Jedná se nadto jen o jeho subjektivní názor, byť může být rozšířen v části odborné veřejnosti

Rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2 As 82/2023 - 49 - k § 45 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně k vyhlášce č. 85/1978 Sb., o kontrolách, revizích a zk. plynových zařízení

- Právní věta: Ustanovení § 45 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, se vztahuje i na revizi spalinových cest spotřebičů na plynná paliva.
- Revizní technik, který je držitelem osvědčení dle vyhlášky č. 85/1978 Sb., o kontrolách, revizích a zkouškách plynových zařízení, není oprávněn provádět revizi spalinové cesty vztahující se k zařízení na spotřebu plynů spalováním, pokud současně nesplňuje podmínky dle § 45 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně.

Na závěr 😊

- Z usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 345/2017
- „Pomineme-li fantasmagorická vysvětlení (únos mimozemšťany, přechod do jiné dimenze apod.), je zřejmé, že předmětný kamion s nákladem se stal předmětem trestného činu.“

Děkuji za pozornost

strakosj@mpo.cz

MINISTERSTVO
PRŮMYSLU A OBCHODU